

Verf. *Apud Buchardum.*

- 28 Hæc pseudoevangelia memorant Senenf. *sup. verb. Jacobus, Mathias, & Petrus*, Maldonat. *ubi sup. Card. Bellarm. de Scripturib. Ecclesiastic. verb. S. Jacobus Apostolus, sec. 1. anno 34. verf. Extat. pag. 44.* qui ait, protoevangelium nuncupari, quod à D. Jacobo elaboratum falsò feratur. Idem *verb. S. Petrus, sec. 1. anno 34. Spond. ex Baron. anno 44. num. 25.* Verùm & Judæ proditoris nomine Caiani hæretici pseudoevangelium impudentissimè composuerunt. Spondan. *num. 26. & anno 145. num. 8. Maldonat. sup. Sixt. Senenf. d. lib. 2. verb. Judas, Iscariotes.* Aliud quoque Evangelium Apostolorum nomine exararunt hæretici, Spondan. *ubi proximè, Senenf. verb. Apostolus, pag. 94.* Quæ omnia, & alia hujusmodi penitus sunt damnata, eorumque lectio vetita, cum ab hæreticis conficta censeantur, ut D. Covarruv. ait, juxta regulam positam supra, n. 2.

Ibi : *Utitur testimonio Evangelii secundum Hebræos.*

- 29 Hujus Evangelii mentio fit à Spondano *an. 41. num. 5. Maldonat. d. cap. 3. Senenf. verb. Mathæus, Bellarmin. eod. verb. Cornel. à Lapide d. cap. 2.* ubi asserit Evangelium Hebræorum ac Nazaræorum idem esse cum Evangelio à S. Matthæo exarato, sed ab hæreticis Ebionæis ita erroribus permixtum, ut ab Ecclesia rejectum sit. Vide Spond. & alios pronuper adductos, præsertim Senenf. *verb. Hebræorum, pag. 135.*

Ibi : *Utitur Evangelio secundum Egyptios.*

- 30 De quo Maldonat. *sup. Senenf. in Bibliotheca sancta, lib. 2. verb. Egyptiorum Evangelium, pag. 87.* ubi testatur illud Apocryphum, quo Valentiniani, ac Sabelliani utebantur hæretici. Baron. *anno 44. num. 48. & ibi Spondan. n. 26.*
31 Sed & hæreticus Basilides Evangelium proprio nomine literarum monumentis consignavit. Spond. post Baron. *anno 120. num. 9.* Similiter & hæretarcha Valentinianus, Spondan. *anno 145. n. 4.*

Ibi : *Hæc sanè, & omnia alia Evangelia.*

Vide prænotata supra, num. 27. & 28.

Ibi : *Manicheos autem usos fuisse.*

- 32 De Evangelio, quod nomine B. Thomæ Apostoli proditum est, consulas Senenf. *d. lib. 2. verf. Jacobus, Card. Bellarm. de Scriptur. Ecclesiastic. sec. 1. anno 34. verb. 5. Jacobus, verf. extat. pag. 44.*

Ibi : *Quis verò fuerit Lucianus.*

- 33 De duobus Lucianis, qui ante Gelasium scripserunt, sermo est in Annalibus Baronii : de priore anno 171. n. 7. ubi Spondan. *anno 172. n. 2. Gualter. in Chronog. sec. 2. pag. 175.* ubi de hæreticis, secundum quos hic à Fide Catholica apostatavit. De posteriore anno 311. n. 2. & ibi Spond. *anno eod. n. 2. & 3. Gualt. seculo 4. pag. 280.* Iste sacros libros ex Hebraica

lingua vertit in Græcam, & Martyrii laureâ interit redimitus, licet in Arianam hæresim declinasse falsò ei impetetur, quem Baron. & Spondan. à calumnia tutantur. At quod D. Covar. tradit hic, adhæret Barbosa *sup. n. 27. verf. Evangelia quæ falsificavit Lucianus*, de Luciano, qui in Patriarchatu Constantinopolitano successit Eudoxio sub Acardii & Honorii temporâ, non convenit illis, quæ Card. Baron. & post eum, Spondan. *anno 370. n. 6. Gualter. seculo 4. pag. 284.* memoriae prodiderunt: tum quia Eudoxius obiit Valentiniani, & Valentis anno 7. tum quòd post mortem ejus Constantinopolitanam Sedem occupavit, Evagrius à Catholicis electo in exilium acto, Demophilus ab hæreticis subrogatus. Luciani quoque Martyris meminit Senenf. *lib. 4. verb. Lucianus, Bellarmin. eod. verb.* Sed quis fuerit Lucianus illi, qui falsificasse Evangelia dicitur, à Gelasio nullus aperit, quod fortè ad apostatam referendum.

Verf. *Evangelia quæ falsavit Hirtius.*

Adde hæc referentem Barbosa *sup. n. 27. verf. Evangelia quæ falsificavit Hirtius*, Sixt. Senenf. *ubi proximè, verb. Helychius*, duorum hujus nominis Scriptorum meminit, quorum unus egregius fuit in Palæstina monachus, qui sacre Scripturæ translationem confecit : & alter Presbyter Hierosolymitanus, cui præfatam translationem aliqui tribuunt, sed nihil de falsificatione ait. Verùm si in re adeò obscura conjectare licet, videtur Gelasius locutus de S. Luciano Martyre, ac de Melychio monacho ; quia uterque Scripturæ sacre translationi operam dederunt : & licet ambo sanctimoniâ splenduerint, ita ut credi non possit, eos in sua translatione Evangeliorum quicquam falsitatis inesse, imò utraque receptam pluribus in Ecclesiis idem Sextus Senenf. ex aliis testetur, potuerunt tamen versiones eorum, tempore labente, ab hæreticis falsificari, & suis erroribus depravari : nec mirum est, Gelasium asservisse, quod Lucianus & Helychius Evangelia falsaverint, cum Evangelia falsata eorum nomine inscriberentur, & author falsitatis latitaret.

Verf. *Liber de infantia Salvatoris.*

Quem hæretici commenti sunt, & per mandacium B. Matthæus ejus author asseritur, & ut apocryphus ab Ecclesia repellitur. Card. Baron. *tom. 1. Annal. anno 44. num. 48. ubi Spondan. in Epitom. n. 26. & anno 145. n. 4. Senenf. lib. 2. verb. Matthæus, Possévin. in Appar. sacro, tom. 2. verb. Jesus Christus, pag. 94. Barb. in coll. ad cap. Sancta, n. 27. verf. Liber de infantia Salvatoris.*

Liber de nativitate Salvatoris ut apocryphus. Possévin. *ubi proximè, Barbosa verf. Liber de nativitate Salvatoris.* Apocryphus itidem declaratur à Gelasio liber de S. Maria, seu de stirpe S. Mariæ, qui à Matthæo Evangelista elucubratus falsò feratur, de quo Baron. *in apparat. ad Annal. & ibi Spondan. n. 19. & anno 44. n. 26. Possévin. d. tom. 2. verb. Maria, Senenf. ubi proximè, & verb. Mariæ scripsit. Aug. Barb. verf. de Sancta Maria.* Similiter damnatur liber de obstetrice Salvatoris, cujus meminit Baron. & ex eo Spondan. *in Apparatus n. 18. ubi testatur eum tempore Justiniani à Theodosio Judæorum Principe confectum.*

Præterea liber, qui appellatur Pastoris, apocryphus ascribitur, de quo legenda sunt quæ narrat Baron. & post eum Spondan. *anno 44. num. 25. & latius anno 159. num. 3. ubi à D. Covar. hic tradita refert,*

refert, subdens librum istum à quibusdam *Due via*, vel *Judicum Petri* nuncupari, nec legi quondam vetitum in Ecclesia, sed adduci ipsius testimonia ad fidem Catholicam astruendam non licere. Sixt. Senenf. *lib. 2. verb. Hermas, Possévin lib. 3. verf. Pastoris, pag. 9. Bellarm. sec. 1. verf. de auctore libri, pag. 46. & alii apud Barbof. verf. Item liber qui appellatur Pastoris Ant. Aug. lib. 1. dialog. 6. n. 9. Theat. vitæ hum. lit. B. pag. 12.*

- Item damnantur libri, quos exaravit Leuticius, sive Leucius Manichæus, qui multa commentus est nomine Apolorum, de quo Baron. *anno 44. n. 43. ubi Spondan. n. 24. Barbosa verf. Liber qui appellatur Fundamentum*, ubi ait in monte sancto Granatenfis repertum fuisse codicem, cujus inscriptio erat, Fundamentum, ex Greg. Lop. Madera *in discurs. Montis Sancti Granatenfis cap. 38. Valcarcer in Epitom. Jur. Canonic. in d. cap. Sancta, verf. Item libri omnes, 15. dist. Item liber, qui dicitur Theaurus*, qui apocryphus est. Valcarcer *ubi proximè.*

Ad Num. 4.

- Sunt etiam apocryphi liber qui inscribitur de filiabus Adæ, aliàs de genealogia, vel de filiis, & filiabus Adæ à Manichæis effectus. Sixt. Senenf. *lib. 2. verb. Adæ revelationem, pag. 86. Barbosa d. n. 27. verf. Liber qui appellatur de filiabus Adæ, Possévin. sup. tom. 1. verb. Adam.* Item liber, qui appellatur *Pentametrum de Christo*, cujus meminit Valcarcer *ubi sup.*

- In emendatis Decreti editionibus habetur centimetrum, de quo versificandi genere luculenter Senenf. *ubi sup. lib. 3. verf. de Ethnica rapsodia*, ubi exempla ex poetis exhibet, & tradit à D. Covar. maxima, ex parte repetit. De verbi *Centonis*, sive *Centonum* multiplici significato, adeundus Calep. *verb. Cento, Lexic. Calvini eod. verb. apud Ulpianum in l. Quæsitum, S. Acetum ff. de fundo instruit. usurpatus pro instrumto fundi ad incendium.* Apud Junen. *Saty. 6. pro veste sordida, ac vetusta, ibi.*

Intravit calidum veteri centone lupanar.

Quæ vox etiam ad rem militarem spectat, nam machinæ centonibus comperiebantur, ne à tormentis missilibus everterentur : & eisdem velantur tabernacula, omnique castrensium supellex tempore pluvioso. Cornucopia. *de ling. Latin. col. 1022. n. 50.* ubi quod centones sunt stragula grossiora, villis passim pendentes, quibus lecti vilissimarum personarum sternuntur, vulgò *Manta*, & vestimentum, vel stragulum versicolor solet cento nuncupari, à verbo Græco quod significat inferere : non à numero centenario, ut Cornucopia & alii falsò existimant. Lexic. Calvini *verb. Cento, el. 2. in fin.* ubi ait, Digesta Centones vocari, & rectè, quia ex diversis Consultorum responsis sic compacta sunt, ut sæpe ab uno decilum videtur, quod plures deciderunt, legibus eo ordine collocatis. Sic centonem appellamus opus constans ex carminibus compositis ex aliorum fragmentis, quod & opus centonarium dicimus, & Authorem Centonarium. Calepin. *ubi sup.* de quo Aufonius *hic*, à D. Covar. laudatus, qui ita inquit. Variis de locis, sensibusque diversis quædam carminis structura in unum solidatur versum, ut coeant aut casti duo, aut unus, aut sequens cum medio ; nam duos junctim locari ineptum est.

Ibi : *Veteres quosdam imitata Proba Falconia.*

Hæc matrona Proba Valeria Falconia, genere, ac religione ac moribus illustris trium Consulum ordinariorum mater, ac Consulis etiam ordinarii uxor & filia, mirum in modum à B. Augustino, Chrysofomo, & aliis collaudata, centonem Virgilianum de novo & veteri Testamento elucubravit, quod aliàs de Christi vita dicitur. Baron. *ann. 395. & ibi Spond. n. 2. Senenf. ubi proximè, & lib. 4. verb. Proba Falconia. Garrill. Annal. anno 395. fol. 135. Theat. vitæ hum. lit. P. pag. 484. verf. Proba Valeria*, ubi dicitur opus istud transmisisse ad Imperatricem Eudoxiam, de qua statim, cui id aliqui tribuunt. Lexic. Calvin. *sup.* Sed D. Covar. cum aliis aliud de Christo poema Eudoxiam edidisse tradit. Falconiæ poema & compilatum in Bibliotheca sacra t. 8. pag. 599.

Ibi : *Sed & ipsius Theodosii junioris uxor Eudoxia.*

Athenais Leontii Philosophi Atheniensis filia nupsit Theodosio juniori Imperatori, quæ postea ab Attico Magno Baptillimate insignita nomen Eudoxiæ suscepit ex conjugis voto. Hæc poesi admodum addicta centimetrum de Christo literarum monumentis commendavit, licet aliqui existiment opus istud idem esse cum illo, quod à Proba elaboratum, & ad Eudoxiam transmissum pronuper asseveraverimus : fertur quoque egregium poema de bello Persico in laudem viri sui Imperatoris literis mandavisse. Baron. *anno 421. & ibi Spond. n. 1. Senenf. sep. d. verf. de Ethnica rapsodia, & lib. 4. verb. Eudoxia Theat. vitæ hum. ubi proximè, verf. Eudoxia, & lit. D. pag. 393. verf. Theodosii junioris.* Quæ centimetra de Christo à Gelasio inter Apocrypha recensentur, & extant in *Biblioth. sac. tom. 8. pag. 615.*

Liber qui appellatur actus Thedæ, & Pauli, à Gelasio rejicitur, de quo Baron. *anno 44. n. 48. & ibi Spondan. n. 24. Sixt. Senenf. in Bibliothec. sancta lib. 2. verb. Paulus, in fin. cap. 186.*

Liber qui appellatur Nepotis (ita habetur in correctis Decreti codicibus) Apocryphus. Hujus Nepotis Episcopi Ægyptiaci meminerunt Baron. *anno 264. & ibi Spondan. n. 1. Possévin. in Apparatu sacro, tom. 2. verb. Nepos. Sixt. Senenf. sup. lib. 4. verb. Nepos. Barbosa in collect. ad cap. sancta, n. 27. verf. Liber qui appellatur nepotis.*

Liber Proverbiorum ab hæreticis transcriptus, Apocryphus, qui falsò ascribitur S. Sixto II. Summo Pontifici & Martyri ; cum confectum sit à Sixto Philosopho Ethnico, ut testantur D. Hieron. *in epist. ad Cleiphontem, & sup. cap. 22. Hieremia, & cap. 18. Ezechiel, D. Aug. lib. 2. retractation. cap. 42. ut est apud Bellarm. verf. De sancto Sixto secundo, sec. 3. pag. 81. Spondan. in epit. Baron. anno 142. n. 5. & anno 410. n. 13. ubi ait, hanc imposturam à Rufino Aquileiensi Presbytero Originista factam, Barbosa d. num. 27. verf. Liber Proverbiorum.*

Verf. *Revelatio, quæ appellatur Pauli.*

Revelatio quæ dicitur Pauli, apocrypha, ut observant Cardin. Baron. *Annal. tom. 1. anno 44. n. 47.*

n. 47. & ibi Spondan. n. 25. Senenf. lib. 2. verb. Paulus, vers. Pauli raptus, Barbofa vers. Revelatio quæ appellatur Pauli, Possévin. tom. verb. Paulus, vers. Quæ tamen.

47 Revelatio, quæ appellatur Thomæ, apocrypha Baron. ubi proximè, n. 48. & Spondan. n. 25. Barbofa vers. Revelatio quæ appellatur Thomæ, Senenf. lib. 2. verb. Thomas Apostolus.

48 Revelatio quæ appellatur Stephani, apocrypha Cardin. Baron. ubi nuper, Spondan. num. 26. Possévin. tom. 3. verb. Stephani, Senenf. lib. 2. verb. Stephani. Barbofa vers. Revelatio quæ appellatur Stephani. Quæ quidem apocalypsis, sicut & aliæ antiquæ, ab hæreticis confictæ creduntur, quapropter earum lectio interdicta est.

Ad Num. 5.

49 Apocryphus itidem decernitur à Gelasio liber, qui appellatur *Transitus Sanctæ Mariæ*, quod adnotant Baron. n. 48. & Spondan. num. 25. Barbofa vers. Liber qui appellatur transitus B. Mariæ Senenf. lib. 2. verb. Mariæ transitus, ubi plura de obitu & assumptione B. Virginis Pat. Suar. de vit. Christi, disp. 21. sect. 1. in princip.

Ibi : *Receptum tamen est eam obiisse mortem corporalem.*

50 Ita habet communis Patrum consensus, quos laudat latè probans Pat. Suar. d. sect. 1. per tot. & vers. Nihilominus, ait, Virginem Mariam generali regulæ de morte subeunda subiectam esse, quam obiisse pluribus rationibus congruentiæ demonstrat, Ut scilicet Filio similis esset, ut constet Virginis carnem fuisse passibilem, ad confutandum errorem eorum, qui opinabantur eam cœlestis, vel Angelicæ naturæ extitisse. Nec aliqua indecentia in morte excogitari potest, ut ab ea Dei genitrix præservaretur. Idem docent Azor. Instit. Moral. part. 2. lib. 1. cap. 20. vers. Secundò queritur, Sur. de vit. Sancto. tom. 4. die 15. Aug. cap. 39. & 40. ubi de iis quæ obitum Dei genitricis præcesserunt. Baron. anno 48. & ibi Spondan. n. 4. Theat. vitæ hum. lit. M, pag. 223. vers. S. Mariæ obitus, qui testantur sic in Ecclesia universa ex irrefragibili traditione receptum, rejectis erroribus aliter sentientium, quos memorant Baronius, & Spondanus. Beata Virgo decessit non morbo aliquo affecta, sed Dei voluntate, sicut de Moyse in sacra Pagina narratur, & de Joanne Evangelista fertur: aut amore erga Filium languens, Pat. Suar. vers. Sed queret aliquis. Azor. vers. Tertio queritur, Theat. vitæ hum. ubi proximè, Sur. cap. 39. quò loci asserit mortem Virgini prænunciatam, ad quam ipsa ingenti cum læticia se præparavit. Sepultum & sacratissimum, ac venerandum ejus corpus in valle Josaphat inter montem Sion & Oliveti Suar. sect. 2. in princip. ubi plures, Surius cap. 44. in Gethsemane humo traditum refert.

Ibi : *Tempus verò hujus obitus.*

51 Non parum inter se dissident Authores in assignando tempore obitus B. Mariæ: duæ tamen sententiæ magis verosimiles habentur. Prior vulgò recepta, ac communis est, anno ætatis 63. Deiparam viam universæ carnis ingressam esse quæ placet Azor. sup. vers. quarta sententia, in fine. Posterior eam ad annum septuagesimum secundum pervenisse asseverat quam fulinet Pat. Suar. sect. 1. vers. Ultima verò, Spondan. post Baron.

sup. num. 3. Theat. vitæ hum. ubi sup. quos detrahit annos, apud quos variæ opiniones recensentur.

Ibi : *Demum corpore & anima in Cœlum.*

Deiparam vitæ reslitutam ad cœlum cum corpore fuisse assumptam universa sentit Ecclesia ex inveterata traditione, ac Patrum testimoniis, quos dat Suar. rem piè ac doctè de more discutiens d. disp. 21. sect. 2. per tot. & iterum de religion. tom. 1. lib. 2. de diebus, fest. cap. 8. vers. Septimum & præcipuum. Azor. vers. Sextò queritur, Surius sup. cap. 44. Baron. sup. Spondan. n. 7. Theat. vitæ hum. vers. Porrò. Resurrexit Angelorum Regina post triduum; ex quo sepultura mandata est, ut fert opinio communis, illicoque cœlestem aulam petiit. Azor. vers. Septimò queritur, Sur. sect. 2. vers. Addendum est ultimò, & vers. Probabilior, Sur. ubi proximè, Theatrum vitæ hum. d. vers. Porrò. Resurrectio autem, & assumptio Virginis intra tempus prædictum contigisse innotuit, quia ut aliqui asseverant, cum Apostoli, imò & Christus Dominus Angelis stipatus convenirent tempore mortis Deiparæ, abivit Thomas, qui post triduum adveniens enixè petiit, ut corpus lacratissimum aspicere sibi liceret: cumque sepulchrum adirent Apostoli, nihil præter indumenta, quibus cadaver sanctissimum est involutum repperunt. Vide de his, & quanta fides præmissis adhibenda sit. Pat. Suar. sect. 1. vers. Ultima verò, Azor. vers. Quartò queritur, & vers. Septimò queritur, Baron. sup. Spondan. num. 5. Sur. cap. 39. 40. & 44. Theat. vitæ hum. lit. M, pag. 223. vers. D. S. Mariæ Virginis. Locus autem obitus Hierosolyma à cunctis assignatur.

Ibi : *Hoc solemne Festum Catholica Ecclesia.*

Maximum argumentum assumptionis B. Mariæ in anima & corpore exhibet Ecclesiæ præceptum, quo dies 15. Augusti huic mysterio sacratum, prævio jejunio, quod nulli alii ejus festivitati præscripsit. Greg. Lop. in lib. 5. gloss. l. tit. 23. p. 1. unde hoc præcipuum, maximumque Festum nuncupatur, à quo autem tempore cœperit celebrari, non omnino liquet, est antiquissimum dignoscatur; nam Mauricius Imperator, cui Imperii gubernaculum est delatum anno 583. secundum Baron. & Spondan. eo anno, n. 3. iussit hanc celebrari in Oriente observari, quod & in Gallia à tempore Caroli Magni receptum est: sed & antiquius festum id institutum creditur, post Concilium scilicet generale Ephesinum, de quibus Nicephor. lib. 17. hist. cap. 18. Suar. sect. 2. vers. Unde omnes, & vers. Rationes, ac d. cap. 8. vers. Septimum. Azor. d. cap. 20. vers. Caterum hoc, Baron. anno 48. & ibi Spondan. n. 8. Theat. vitæ hum. pag. 223. vers. de S. Mariæ Virginis, & pag. 225. Genebrard. in Chron. pag. 471. vers. Mauritius, anno 580. Observandum est diem dicatum secundæ Virginis Assumptioni, nempe nonum Calendarum Octobris, quod Festum ad Bedæ Martyrologium additum reperitur, sed id ab Ecclesia minimè est admissum. Spondan. anno 48. n. 2.

Ibi :

Ibi : *Ut planè impium sit ac temerarium.*

54 Est aliquando antiqui Patres de Assumptione B. Mariæ unà cum corpore hæsitaverint, ut videre est apud Senenf. lib. 2. verb. Mariæ transitus, Baron. anno 48. & Spondan. ibi, n. 6. & alios nuper laudatos, jam tamen quanvis reus hæreseos non sit, impietatis saltem, & temeritatis notam incurret, qui in dubium Assumptionem B. Virginis cum anima & corpore in dubium revocaverit, quo sensu ab Ecclesia ejus Festum celebratur, ut aliorum opinionibus præmissis sentit Pat. Suar. d. sect. 2. vers. Sed queret qua certitudine. De hac festivitatis mentio fit in cap. 1. de consecrat. dist. 3. in Concil. Moguntin. 1. cap. 36. cap. 1. de observat. jejunior.

Ibi : *Liber autem de hoc transitu.*

55 Consule de libro transitus Virginis Deiparæ quos laudavimus supra, n. 49. & Baron. anno 48. & ibi Spondan. à num. 4. ubi an fuerit à Melitone elucubratus, & de alio libello de Assumptione B. Virginis, qui D. Hieronymo tribuitur.

Vers. *Liber qui appellatur Pœnitentia Adæ.*

56 Qui quidem apocryphus habetur; Senenf. lib. 2. verb. Adæ revelationem, Valcarc. in epist. Jur. Canon. ad cap. Sancta, col. 44. & 15. dist. ubi Acuña n. 80.

Vers. *Hæc apud Gratianum.*

57 Liber qui appellatur *Diogenes nomine gigantis*, apocryphus. In emendatis Decreti codicibus legitur, *Ogia nomine gigantis, qui ab hæreticis, &c. observat Barbofa in coll. ad d. cap. Sancta, num. 27. vers. Liber qui appellatur nomine. Ogia gigantis*, ubi ait hunc librum inscribi *Og, Regis*, Basam cujus mentio in sacris Literis reperitur, de quo Possévin. in appar. sacro, tom. 2. verb. *Og*, Valcarcer ubi proximè, Senenf. sup. verb. *Og*, ubi à Barbofa tradita refert. Vide Numeror. cap. 11. & Deuterom. cap. 3.

Ibi : *Liber qui appellatur testamentum Job, sive Jacobi.*

58 Qui apocryphus est. Possévin. tom. 2. verb. *Jacobi*, Senenf. verb. *Jacob*, Barbofa vers. *Liber qui appellatur testamentum Jacob* Valcarcer sup. Citatur à Stratonico in collectaneis. Titulus est *Jacob Patriarchæ scriptus in Bethel Luzæ*, teste Senenf.

59 Liber qui appellatur *de penitentia Origenis*, apocryphus censetur à Gelasio, de quo Card. Baron. anno 253. à n. 118. ubi Spondan. n. 19. Barbofa vers. *Liber appellatur penitentia Origenis*, Valcarcer sup.

60 Liber de penitentia Cypriani, apocryphus. Card. Baron. tom. 2. anno 261. num. 46. Possévin. tom. 1. verb. *Cyprianus*, vers. *Sanè verò*, Valcarcer sup. Aug. Barbofa vers. *Liber qui appellatur penitentia S. Cypriani.*

Ibi : *Liber qui appellatur Pœnitentia Jannæ, & Membræ.*

61 Iste apocryphus declaratur, de quo Senenf. D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

lib. 2. verb. *Joannes*, Possévin. tom. 2. eod. verb. Barbofa vers. *Liber qui appellatur Penitentia Jannæ*. Cornel. à Lapid. super epist. B. Pauli, in 2. ad Timoth. cap. 3. vers. 8. Ex quo observa hunc librum inscribi *Jannes, & Mambres*, aut sicut alii legunt *Jambres*, qui duo fuerunt fratres, ut quidam putant apud Senenf. sup. ac Magi Pharaonis, qui ut narratur in Exodo, cum Moyse circa portenta contenderunt, quorum nomina ibi non exprimuntur. Sed D. Paulus ea expressit, aut ex traditione, vel ex inspiratione Divina, non ex libro damnato Jannæ, & Mambres, prout contra alios tradit Cornelius ibidem. Eorumdem meminit D. Thom. in d. epist. 2. cap. 3. Theat. vitæ hum. lit. E, pag. 419. vers. *Mira impostorum.*

Vers. *Liber qui appellatur fors Apostolorum.*

Apud Gratianum in recentioribus Decretis legitur *Sortes Apostolorum*, qui liber apocryphus est. Card. Baron. anno 44. num. 49. ubi Spondan. num. 26. Possévin. sup. tom. 1. verb. *Apostolorum*, vers. *Apostolorum sortes*, Barbofa vers. *qui appellatur sortes Apostolorum.*

Ibi : *Liber qui appellatur Laus Apostolorum, apocryphus.*

Cujus meminere, est à Gratiano fuerit prætermisus, Card. Baron. & Spondan. ubi proximè.

Ibi : *Liber Physiologus, apocryphus.*

Ita observant Possévin. in Apparatu sacro, verb. 64 *Epiphanius*, vers. *Scriptus autem*, Valcarcer in Epitom. Jur. Canon. ad cap. Sancta, col. 44. in princip. Barbofa in collect. ibi, num. 27. vers. *Liber Physiologus*, 15. dist. ubi ait, hunc librum latinè conscriptum, ac diversum esse ab eo Physiologo, quem D. Epiphanius Græce exaravit.

Ibi : *Liber qui appellatur Lusa apocryphus.*

Sic corruptè legitur, quia *Lusana*, id est laus Apostolorum scriptum est. Sed jam emendatum extat. Vide Gloss. margin. ibi, & Valcarcer sup. De libro autem qui *Laus Apostolorum* vocatur, jam dictum est pronuper.

Ibi : *Doctrina Apostolorum.*

De libro, qui ita inscribitur, mentio est apud 66 Baron. anno 44. num. 49. & ibi Spondan. num. 26. Senenf. lib. 2. verb. *Apostolorum*, vers. *Apostolorum doctrina*, à quibus notatur apocryphus.

Ad Num. 6.

Inter apocrypha volumina Canones Apostolorum Gelasius enumerat, de quorum autoritate, ac numero Baron. anno 102. & ibi Spondan. à num. 5. Senenf. ubi proximè, vers. *Apostolorum Canones*, & verb. *Clemens*, vers. *Clementis Canones*, Bellarmin. de Scripturis. Ecclesiastic. sæculo 1. verb. *Clemens*, vers. *de Canonibus Apostolorum*, Franc. P P Tur.